

Objavljeno u: Upravno pravo - aktualnosti upravnog sudovanja i upravne prakse,
Inžinjerski biro d.d., Zagreb, rujan 2007.

INSPEKCIJSKI NADZOR U GRADITELJSTVU PRAKSA UPRAVNOG SUDA

1. Uvod

Zakon o gradnji ("Narodne novine", broj: 175/03) stupio je na snagu 1.siječnja 2004. Stupanjem na snagu tog Zakona prestao je važiti Zakon o gradnji ("Narodne novine", broj: 52/99, 75/99, 117/01 i 47/03). Do stupanja na snagu ovog Zakona (prema odredbi članka 126. stupio je na snagu osmog dana od dana objave u „Narodnim novinama“, a primjenjuje se od 1.listopada 1999.), predmetnu materiju uređivao je Zakon o građenju ("Narodne novine", broj: 77/92, 82/92, 26/93, 33/95 i 91/96). Do donošenja tog Zakona predmetna materija bila je uređena Zakonom o izgradnji objekata ("Narodne novine", broj: 52/81, 12/82, 47/86, 54/86-pročišćeni tekst, 18/87, 42/88, 29/89, 33/89 i 34/91). Važeći Zakon o gradnji značajne preinake pretrpio je donošenjem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o gradnji ("Narodne novine", broj: 100/04) koji je na snagu stupio 28.srpnja 2004.

Ovi zakonski propisi uređuju projektiranje, građenje, uporabu i uklanjanje građevine, tehnička svojstva, uporabljivost i promet građevinskih proizvoda, ustrojstvo građevinske inspekcije, određuju bitne zahtjeve i druge uvjete za građevinu, provedbu upravnih i drugih postupaka te prava i obveza tijela državne uprave, pravnih i fizičkih osoba u dijelu u kojem se odnose na poslove uređenje tim propisima. Radi se o iznimno važnom pravnom području, budući da prilikom gradnje, uporabe građevine ili uklanjanja građevine može doći do ugrožavanja života i zdravlja ljudi, okoliša ili drugih građevina i imovine.

U cilju ubrzanja i pojednostavljivanja postupka izdavanja kako lokacijske tako i građevne dozvole Hrvatski sabor je na sjednici, koja je održana 6.srpnja 2007., donio Zakon o prostornom uređenju i gradnji.

[\[1\]](#)

Pitanje uspostave reda u prostoru i uklanjanja bespravno izgrađenih objekata na području Republike Hrvatske u nadležnosti je građevinskih inspektora i nadzornika. Bespravna gradnja, dakle gradnja bez da su prethodno ishođene potrebne dozvole kojima bi prema mjerodavnim dokumentima prostornog uređenja za određeno područje bili utvrđeni elementi gradnje na siguran način, prema pravilima struke, pojava je koja na području Republike Hrvatske postoji već desetljećima, i to bilo da se radi o slučajevima bespravne gradnje kojima investitori pristupaju iz nužde, radi osiguranja stanovanja za sebe i svoju obitelj, bilo da se radi o izgradnji kuća za odmor (pretežito u području Istre, Primorja i Dalmacije), a sve su češći slučajevi bespravne gradnje izuzetno vrijednih poslovnih objekata u čiju su izgradnju uložena i velika financijska sredstva.

2. Inspekcijski nadzor prema Zakonu o gradnji

Poslovi inspekcijskog nadzora nad primjenom Zakona o gradnji i drugih propisa koji uređuju građenje građevina i uporabljivost građevinskih proizvoda uređeni su Glavom IX Zakona o gradnji – Inspekcijski nadzor. Poslove inspekcijskog nadzora obavlja građevinska inspekcija u Ministarstvu zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva – Uprava za inspekcijske poslove, a za obavljanje tih poslova ustrojavaju se područne jedinice Ministarstva u sjedištima i izvan sjedišta županija, odnosno u sjedištu Grada Zagreba (članak 149.). Građevinski inspektor ima pravo obaviti inspekcijski pregled svake građevine, i u tu svrhu je ovlašten ući u

građevinu i na gradilište, a sudionici u gradnji, vlasnik, odnosno korisnik građevine, tijela državne uprave, te jedinice područne (regionalne) i lokalne samouprave, dužni su građevinskom inspektorom omogućiti provedbu inspekcijskog nadzora i bez odlaganja mu dati na uvid, bez naplate, svu dokumentaciju potrebnu za provedbu tog nadzora (članak 152. i 153. Zakona o gradnji).

Ako inspektor u provedbi inspekcijskog nadzora utvrdi povredu propisa, čiju je primjenu ovlašten nadzirati, po službenoj dužnosti će pokrenuti upravni postupak i poduzeti mjere u skladu sa zakonom. Ukoliko je inspekcijski nadzor obavljen na temelju prijave, o utvrđenom činjeničnom stanju građevinski inspektor će pisano obavijestiti poznatog podnositelja prijave najkasnije u roku od 30 dana od dana provedbe inspekcijskog nadzora (članak 154.).

Prema odredbi članka 155. Zakona o gradnji stranke u inspekcijskom postupku mogu biti sudionici u gradnji, vlasnik građevine, vlasnik nekretnine na kojoj se građevina gradi ili je izgrađena, te jedinica lokalne samouprave. Odredbom stavka 4. istog članka Zakona propisano je da inspektor može donijeti rješenje ukoliko utvrdi povredu propisa čiju je primjenu ovlašten nadzirati i bez saslušanja stranke.

U provedbi inspekcijskog nadzora građevinski inspektor ima pravo i obvezu narediti strankama otklanjanje nepravilnosti, otklanjanje oštećenja, obustavu građenja, uklanjanje građevine, zatvaranje gradilišta i poduzimanje hitnih mjera. U svrhu sprečavanja građenja protivno Zakonu o gradnji građevni inspektor ovlašten je podnositi kaznene prijave i prekršajne prijave, te tražiti pomoć službene osobe nadležne policijske uprave i drugo.

3. Primjena propisa u provođenju inspekcijskog postupka

U dijelu u kojem se primjena propisa o gradnji odnosi na postupanje građevnog inspektora i nadzornika zauzeto je shvaćanje prema kojem se zakonitost građenja ocjenjuje prema propisima koji su bili na snazi u vremenu kada je gradnja izvršena, a ne prema Zakonu koji je na snazi u vrijeme kada je izvršen inspekcijski postupak. [\[2\]](#)

Presudom ovog Suda, broj: Us-6078/00 od 6.studenog 2003. uvažena je tužba tužitelja te je poništeno rješenje Ministarstva zaštite okoliša i prostornog uređenja Republike Hrvatske, klasa: UP/II-362-02/99-04/1377, ur.broj: 531-07/15-00-2 od 10.travnja 1999., uvažena je žalba i poništeno je rješenje Krapinsko-zagorske županije, Građevinske inspekcije u Krapini, klasa: UP/I-362-02/91-01/03, ur.broj: 2140-04/1-99-2 od 18.svibnja 1999. Naime, u tom postupku naloženo je uklanjanje bespravno sagrađenog ozida dužine 15,10 metara i visine 0,20 metara s ugrađenim željeznim stupovima i pletenom pocinčanom žicom visine 1,30 metara. Tijekom upravnog spora utvrđeno je da su upravna tijela rješenja donijela pozivom na odredbu članka 58. stavka 1. podstavka 1. Zakona o građenju ("Narodne novine", broj: 77/92 do 33/95) koji je važio u vrijeme donošenja prvostupanjskog rješenja, a prema kojem građevni inspektor ima pravo i dužnost narediti da se građevina ili njezin dio ukloni, odnosno uspostavi prijašnje stanje ako se gradi ili je izgrađena bez građevne dozvole. U toj presudi navedeno je slijedeće: „*Međutim, odlučno u konkretnom slučaju jest činjenica da je predmetna ograda izgrađena 1982. godine, koja činjenica u ponovljenom postupku, odnosno u zapisniku o očevidu od 13.svibnja 1999., nije niti konstatirana.*

Naime, u vrijeme izgradnje predmetne parcele, a koja izgradnja očigledno predstavlja uređenje okućnice i ograđivanje vlastite parcele i to ne s ulične strane, bio je na snazi Zakon o izgradnji objekata ("Narodne novine", broj: 54/86) koji je u članku 27. stavku 1. točke 1. propisivao da za građenje ograde osim s ulične strane, nije potrebno ishoditi odobrenje za građenje, o čemu osnovano upozorava tuženo tijelo u svom ranijem rješenju od 16.siječnja 1995., a o čemu upravna tijela u provedenom postupku nisu vodila računa.

Nadalje, i prema članku 28. Zakona o građenju ("Narodne novine", broj: 77/92) koji je stupio na snagu 21.studenog 1992. građevna dozvola nije bila potrebna za ograđivanje parcele. Kada se zakonitost građenja ocjenjuje prema vremenu kada je gradnja obavljena, a predmetna ograda je nesporno izgrađena 1981. u vrijeme važenja Zakona o izgradnji objekata, prema kojemu za izgradnju ograde, osim s ulične strane, nije bilo potrebno ishoditi odobrenje za građenje, to nije bilo zakonskog temelja za postupanje građevinske inspekcije i donošenje rješenja o uklanjanju iste.

Kraj nesporne činjenice da se u konkretnom slučaju uopće ne radi o ogradi s ulične strane, a niti o građenju na javnom putu, već o ograđivanju okućnice, odnosno uređenju parcele i to još 1982., kada za takvu gradnju nije bilo propisano ishodačenje građevne dozvole, nije bilo uvjeta za donošenje prvostupanjskog rješenja pozivom na odredbu članka 58. Zakona o građenju, pa tuženo tijelo nije imalo temelja za odbijanje žalbe tužitelja i ocjenu prvostupanjskog rješenja zakonitim.

Također, presudom Suda, broj: Us-9207/02 od 6.studenog 2003. uvažena je tužba, poništeno rješenje drugostupanjskog tijela od 18.rujna 2002., uvažena je žalba i poništeno rješenje građevne inspekcije od 29.kolovoza 2001. U tom predmetu radilo se o radovima na uređenju okućnice koji su izvedeni 1997. Sud je u presudi naveo: „Tijekom pak 1997. godine bio je na snazi Zakon o građenju ("Narodne novine", broj: 77/92 do 33/95) koji je u članku 28. stavku 1. alineji 4. propisivao da za uređenje okućnice nije potrebna građevna dozvola, dok je odredbom članka 1. Pravilnika o određivanju zahvata u prostoru za koji se ne izdaje lokacijska dozvola ("Narodne novine", broj: 89/95) bilo regulirano da za uređenje okućnice nije potrebna niti lokacijska dozvola.

Kako dakle u vrijeme ishodačenja predmetnih radova na uređenju okućnice nije bilo potrebno ishoditi građevnu, odnosno lokacijsku dozvolu, to u konkretnom slučaju nije bilo mjesta primjeni naprijed citiranih odredaba Zakona o gradnji koji se primjenjuje od 1.listopada 1999. godine.

Ovo iz razloga jer građevni inspektor (nadzornik) protupravnost građenja ocjenjuje prema propisima koji su na snazi u vrijeme donošenja rješenja, vodeći računa o tome da je za građevinu bilo potrebno ishoditi građevnu dozvolu i u vrijeme njezine gradnje, čemu u konkretnom slučaju nije udovoljeno, jer je odredbama naprijed citiranih propisa koji su bili na snazi u vrijeme građenja prijeporne betonske ploče, bilo propisano da za uređenje okućnice nije potrebna građevna dozvola.

Kraj takvog stanja stvari nije bilo zakonskog temelja za donošenje prvostupanjskog rješenja o uklanjanju prijeporne betonske ploče, jer kasnija izmjena propisa nije od utjecaja na zakonitost građenja građevine koje su u vrijeme njihove izgradnje bile izvedene u skladu s tada važećim zakonima i koji se stoga smatraju legalno izgrađenim građevinama.

U svezi s postupkom izvršenja rješenja o rušenju građevine Sud je u presudi, broj: Us-5427/1996 od 6. svibnja 1998. izrazio slijedeće pravno shvaćanje: „Međutim, već u vrijeme donošenja zaključka od 31.svibnja 1995., a također i u vrijeme donošenja osporenog rješenja, na snagu su stupile odredbe Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o građenju ("Narodne novine", broj: 33/95) koji je stupio na snagu 27.svibnja 1995., a kojim je u članku 14. propisano da se mijenja članak 28. Zakona o građenju, tako da glasi, da građevna dozvola nije potrebna za ograđivanje parcele.

S obzirom na to osnovano tužitelj iznosi prigovor da nije moglo biti tužitelju naređeno da postupi i izvrši rješenje o rušenju zida od betonskih blokova, izgrađenog na međi sa susjedom iz razloga što za to nije ishodio odobrenje za građenje, odnosno građevnu dozvolu, kada je na snazi Zakon o građenju kojim je propisano da građevna dozvola za gradnju ogradnog zida parcele nije potrebna.

4. Upis u zemljišne knjige

U svezi s primjenom zakonskih propisa kojima se uređuje postupanje građevinskog inspektora u slučajevima kada se radi o objektima koji su upisani u zemljišne knjige, a za izgradnju kojih nije izdana građevna dozvola, prema zaključku sjednice sudaca Upravnog suda od 30. lipnja 2000. građevni inspektor ne može temeljem članka 58. Zakona o građenju ("Narodne novine", broj: 77/92 do 33/95) narediti uklanjanje građevine koja se gradi ili je izgrađena bez građevne dozvole ako je ta građevina upisana u zemljišnoj knjizi, osim u slučaju kada je u zemljišnim knjigama izvršena zabilježba da je ta građevina upisana bez uporabne dozvole.

U svezi s ovim pravnim shvaćanjem zabilježena je brojna praksa Upravnog suda, presuda broj: Us-9417/03^[3] od 5. travnja 2006. ili presuda broj: Us-5059/01 od 29. travnja 2004. u kojoj je navedeno: „Ovu odlučnu činjenicu tužitelj svojim žalbenim, a niti tužbenim navodima nije ničim doveo u sumnju. Tužitelj međutim smatra da to što za predmetnu građevinu nije izdana uporabna dozvola ne znači da za istu nije izdana građevna dozvola, koja se razlikuje od uporabne dozvole, te tvrdi kako se bez građevne dozvole ne bi objekt mogao niti upisati u zemljišne knjige.

Pravilno zaključuje tužitelj da se uporabna dozvola razlikuje od građevne dozvole, budući da se uporabnom dozvolom utvrđuje da je građevina izgrađena u skladu sa izdanim građevnom dozvolom, a što znači da će se uporabna dozvola uskratiti ukoliko za građevinu nije izdana građevna dozvola ili su pak tijekom gradnje učinjene izmjene i dopune na građevini, a za koje nije ishoda izmjena ili dopuna građevne dozvole.

Tužitelj ne osporava da predmetna građevina nema uporabnu dozvolu, nego samo tvrdi da se bez građevne dozvole objekt ne bi mogao upisati u zemljišne knjige, ali tu građevnu dozvolu ne prilaže. Neosnovano tužitelj smatra da samo upis građevine u zemljišne knjige predstavlja dokaz za postojanjem građevne dozvole. To stoga što je prema stavku 3. članka 75. Zakona o gradnji moguće, iznimno upis u zemljišne knjige i bez uporabne dozvole (stavak 1.) i bez građevne dozvole, odnosno lokacijske dozvole (stavak 2.) u službeni zabilješku u posjedovnici i uz obvezu suda da rješenje o takovom upisu dostavi građevnoj inspekciji.“

U svezi s rekonstrukcijom postojeće građevine zabilježena je slijedeća praksa: „Građevinski inspektor ne može naložiti uklanjanje rekonstruiranih dijelova zgrade koji su upisani u zemljišne knjige, ako nije upisana zabilježba o upisu bez uporabne dozvole.“^[4]

U presudi broj: Us-6300/02 od 24. ožujka 2005. izraženo je slijedeće shvaćanje: „Budući da je i u slučaju izvođenja radova na nužnoj sanaciji objekta riječ o rekonstrukciji za koju je potrebno ishoditi građevnu dozvolu, koju investitori nisu ishodili, već su bez potrebnog odobrenja izveli dogradnju, odnosno radove naprijed pobliže opisane, to je bilo zakonske osnove za donošenje prvostupanjskog rješenja kojim je naloženo uklanjanje tih radova.“^[5]

Odredbom članka 141. Zakona o gradnji propisano je da rješenje o upisu građevine u zemljišne knjige, odnosno upis građevine u zemljišne knjige donijeto, odnosno izvršeno protivno stavku 3. i 4. tog članka ne proizvodi pravne učinke. Prema odredbi stavka 3. tog članka Zakona nadležni sud će izgrađenu građevinu upisati u zemljišne knjige bez uporabne dozvole ako je za građevinu izdata građevinska dozvola i po službenoj dužnosti će u posjedovnici zemljišne knjige zabilježiti da dozvola nije priložena, dok je odredbom stavka 4. istog članka Zakona propisano da će iznimno nadležni sud izgrađenu građevinu upisati u zemljišne knjige i bez građevne odnosno uporabne dozvole, ali će po službenoj dužnosti u posjedovnici zemljišne knjige zabilježiti da te dozvole nisu priložene. U svezi sa odredbom članka 141. stavka 6. Zakona o gradnji za sada nema zabilježene sudske prakse, međutim očito je da će Sud prilikom rješavanja upravnih sporova

protiv konačnih upravnih akata donesenih primjenom odredaba važećeg Zakona o gradnji morati preispitati zauzeto pravno shvaćanje, odnosno to shvaćanje uskladiti s važećim propisima kojima su uređena pitanja ovlaštenja za postupanje građevinskog inspektora u slučaju kada je izvršen upis objekta u zemljišne knjige za koji ne postoji uporabna ili građevna dozvola, a nije izvršena zabilježba u posjedovnici zemljišne knjige da ta, odnosno te dozvole nisu priložene.

5. Građevine izgrađene do 15.veljače 1968.

Građevine sagrađene bez građevne dozvole do 15.veljače 1968. godine smatraju se izgrađenima na temelju građevne dozvole. Međutim, ukoliko se radi o rekonstrukciji takvih objekata, pa se utvrdi da investitor nema građevinsku dozvolu za rekonstrukciju, ili pak prilikom rekonstrukcije odstupa od građevinske dozvole, ovlaštenje za postupanje građevinskog inspektora nije upitno.

Također valja istaći da se na objekte koji su izgrađeni za potrebe gradilišta – barake i slično ne odnosi odredba kojom je propisno da se građevine koje su sagrađene bez građevne dozvole do 15.veljače 1968. godine, smatraju izgrađenima na temelju građevne dozvole. Tako je u presudi broj: Us-6048/98 od 22.rujna 1999. navedeno: „*Prema izloženom utvrđeno je da se radi o baraci koja je izgrađena kao privremeni objekt i koja je služila isključivo za potrebe smještaja radnika, a privremenost iste proizlazi i iz priloženih kupoprodajnih ugovora iz 66. i kasnijih ugovora, na koje se pozivaju i tužitelji u tužbi, kada je svaki budući kupac jednom točkom ugovora upozoren na pravni status dijela objekta kojeg kupuje, te na činjenicu da prodavatelj ne garantira kupcu da će baraka ostati na zemljištu na kojem se nalazi, niti koliko će dugo u tom mjestu ostati, te da ugovor sklapaju sa svim rizicima koji proizlaze iz prirode konkretnog slučaja.*“

6. Otklanjanje oštećenja

Otklanjanje nedostataka na građevini koji su nastali ili su uočeni tijekom njezina korištenja, ako se utvrdi da ti nedostaci mogu ugroziti stabilnost građevine ili susjednih građevina, život i zdravlje ljudi, građevni inspektor nalaže vlasniku građevine bez obzira što druga osoba koristi građevinu.

U presudi, broj: Us-5762/96 od 6.svibnja 1998. navedeno: „*Iz podataka sveza spisa i to iz zapisnika o očevidu od 13.prosinca 1995. proizlazi da su utvrđeni nedostaci na ravnom krovu Srednje škole „A.H.“. Nadalje je utvrđeno da je završni sloj na svim ploham razvedenog ravnog krova i na atičnim zidovima pojedinih ploha znatno oštećen. Na većem dijelu ravnog krova zadržava se oborinska voda i probija kroz ravne plohe, zbog čega je došlo do većih oštećenja na plafonima svih prostorija. Na armirano-betonskim zidovima gornje etaže opada zaštitni sloj betona, te je na tim dijelovima armatura zahrđala. Otpadaju komadi betonskih zidova gornje etaže, te su opasnost za prolaznike i korisnike škole. Nadalje je utvrđeno, i to temeljem zemljišno-knjižnog izvotka, da je Općina M.L. vlasnik navedene Srednje škole.*

Neosnovan je tužbeni navod da nije obvezata izvršiti naređeno, s obzirom da je pitanje vlasništva Srednje škole riješeno Zakonom o ustanovama, jer Zakon o ustanovama regulira vlasništvo škole kao ustanove, a ne vlasništvo škole kao građevine. Kako tužitelj tužbenim navodima nije doveo u sumnju da nije vlasnik predmetnog objekta, to se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim“.

Ukoliko se radi o otklanjanju oštećenja na zgradi koja je u suvlasništvu više osoba treba voditi računa o odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.[\[6\]](#)

Građevinski inspektor naložit će upravitelju građevine, odnosno suvlasnicima ako nemaju upravitelja, izvršenje nužnih popravaka kad zbog oštećenja zajedničkih dijelova i uređaja nekretnine postaje opasnost za

život i zdravlje ljudi. U presudi broj: Us-5352/97 od 26.studenog 1998. stoji: „*Tuženo tijelo u provedenom postupku nije vodilo računa o tome da je 1.siječnja 1997. godine stupio na snagu Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine", broj: 91/96), te je odluku u ovom predmetu, s obzirom na vrijeme donošenja prvostupanjskog rješenja – 3.veljače 1997. i pobijanog rješenja – 3.travnja 1997., trebalo donijeti uvažavajuće odredbe citiranog Zakona.*

Naime, Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima u odredbi članka 383. stavak 1. propisuje da kad zbog oštećenja zajedničkih dijelova i uređaja nekretnine postoji opasnost za život i zdravlje ljudi, građevinski inspektor narediti će upravitelju nekretnine, odnosno suvlasnicima, ako nemaju upravitelja, izvršenje nužnih popravaka.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tuženo tijelo pozivom na odredbu članka 56. stavak 2. Zakona o građenju ("Narodne novine", broj: 77/92 – 33/95) naložilo otklanjanje nedostataka na građevini suvlasnicima, a da prethodno nije utvrdilo odlučnu činjenicu – ima li predmetna nekretnina upravitelja, u kojem slučaju bi slijedom odredbe članka 383. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, valjalo narediti uklanjanje nedostataka upravitelju nekretnine.“

Ovlasti inspektora na postupanje, ukoliko se radi o obavljanju nadzora nad građenjem građevina izgrađenih na pomorskom dobru, te povrede zakona u vezi s tim, u isključivoj su nadležnosti građevne inspekcije (presuda broj: Us-1668/00 od 24.listopada 2002.).

Ukoliko se radi o potrebi otklanjanja oštećenja pomorskog dobra zbog kojih je ugrožena stabilnost građevine ili njezinog dijela, tako da zbog toga postoji opasnost za susjedne građevine, život ili zdravlje ljudi, građevni inspektor ne može naložiti otklanjanje oštećenja jedinici lokalne samouprave. Naime, u presudi broj: Us-10243/05 od 24.studenog 2005. navedeno je: „*Morska obala i obalni zid nisu vlasništvo jedinice lokalne samouprave nego predstavljaju pomorsko dobro, pa građevni inspektor na temelju citirane zakonske odredbe i prema mišljenju ovog Suda ne može jedinici lokalne samouprave nalagati otklanjanje oštećenja na pomorskom dobru.*

Odredbom članka 51. stavka 1. Pomorskog zakonika ("Narodne novine", broj 17/94 i 43/96), koji je bio na snazi u vrijeme donošenja prvostupanjskog i osporenog rješenja, propisano je da se na pomorskom dobru ne može stjecati ni pravo vlasništva ni druga stvarna prava na bilo kojoj osnovi, pa stoga tužitelj neosnovano navodi da je u konkretnom slučaju vlasnik predmetne nekretnine (rive) Grad S. “.[\[7\]](#)

7. Obustava građenja i uklanjanje građevine

Inspektor će rješenjem narediti investitoru, odnosno vlasniku obustavu daljnjeg građenja građevine ako se građevina ili njezin dio gradi protivno građevinskoj dozvoli, ako se građevina ili njezin dio gradi protivno članku 107. stavku 2. ili članku 115. Zakona o gradnji ili protivno potvrđenom glavnom projektu iz članka 118. stavka 1. istog Zakona, ako nakon proteka roka određenog rješenjem iz članka 158. tog Zakona nisu otklonjene utvrđene nepravilnosti, ako utvrdi nepravilnosti u projektu ili građenju građevine koji mogu ugroziti ispunjavanje bitnih zahtjeva za građevinu, ako utvrditi da je građenjem ugrožena sigurnost okolnih građevina ili stabilnost tla na okolnom zemljištu, ako se nakon zaključka kojim se dopušta obnova postupka izdavanja građevne dozvole nastavi s građenjem građevine. Rješenjem kojim nalaže obustavu daljnjeg građenja građevine inspektor određuje rok radi usklađivanja građenja građevine, odnosno stanja građevine s odredbama Zakona o gradnji. Ako se radi o obustavi građenja na građevini koja je upisana u registar kulturnih dobara Republike Hrvatske građevinski inspektor obavijest o tome dostavit će tijelu državne uprave nadležnom za poslove kulture i nadležnoj policijskoj upravi (članak 161. Zakona o gradnji).

Stoga se ne može narediti uklanjanje radova izvedenih protivno građevinskoj dozvoli ako je investitor u svemu postupio po rješenju građevinskog inspektora o obustavi gradnje, dakle ukoliko je obustavio radove i zatražio izmjenu građevinske dozvole u roku koji je odredio građevinski inspektor (presuda broj: Us-10376/05 od 6. prosinca 2006.).

Prema odredbi članka 162. Zakona o gradnji inspektor će rješenjem investitoru, odnosno vlasniku narediti uklanjanje građevine, odnosno njezinog dijela ako se gradi ili je izgrađena bez konačne građevne dozvole, ako se gradi ili je izgrađena bez potvrđenog glavnog projekta, ako je izgrađena za trajanja obustave građenja, izvedena protiv građevinske dozvole, potvrđenom glavnom projektu iz članka 107. stavka 2. ili članka 118. stavka 1. tog Zakona ili protivno članku 115. istog Zakona ako u određenom roku izveden stanje nije usklađeno s odredbama Zakona o gradnji, ako tijekom građenja utvrdi neotklonjene nepravilnosti zbog kojih je ugrožena stabilnost građevine i stabilnost okolnih građevina ili je na drugi način ugrožen život i zdravlje ljudi u kojoj je ugrađen građevni proizvod čija je ugradba zabranjena rješenjem iz članka 151. stavka 1. tog Zakona ili je građevni proizvod, čija upotrebljivost nije dokazana, ako u određenom roku ne postupi po rješenju iz članka 160. stavka 1. Zakona o gradnji i ako je protekao rok za uklanjanje građevine ovim ili posebnim zakonom.

Građevinski inspektor može naložiti uspostavu prijašnjeg stanja kada utvrdi neotklonjive nedostatke zbog kojih je ugrožena stabilnost građevine ili okolnih građevina ili su na koji drugi način ugroženi životi ljudi ili okoliš, neovisno o tome izvode li se radovi na vlastitom ili tuđem, zemljištu. U presudi broj: Us-7269/99 od 11. travnja 2002. navedeno je: „*Prema podacima spisa predmeta, poglavito zapisnika o provedenom očevidu dana 29. rujna 1998. godine, a sastavljenog 16. listopada 1998. godine, kojeg je F. F. bez primjedbe potpisao, proizlazi, da je imenovani prije dvije i pol godine, kao investitor i izvoditelj počeo graditi, odnosno izveo dubinski otkop u okolišu stambene građevine na način da je strojno iskopao teren, osim temelja na razinu kote poda pretpostavljene garaže, kao dogradnje na istočnom dijelu postojeće stambene građevine na zemljištu k.č. 1873 k.o. Z., koja je katastarska čestica rubno uz katastarsku česticu 5135/2 k.o. Z., čime je uklonio dio trupa ulica u naravi kamenog stijenskog materijala, suzio širinu ulice na manje od 2,0 metra, te otkopao dijelom vodovodnu cijev.*

Budući da za izvođenje predmetnih radova F. F. nesporno nije imao odobrenje nadležnog upravnog tijela, to je i po ocjeni ovog Suda prvostupanjsko tijelo ispravno zaključilo da su u konkretnom slučaju ispunjeni uvjeti za primjenu odredbe članka 58. stavak 1. alineja 3. Zakona o građenju ("Narodne novine" broj 77/92 – 33/95), kojom je propisano da građevni inspektor ili nadzornik ima pravo i dužnost narediti da se građevina ili njezin dio ukloni odnosno uspostavi prijašnje stanje ako tijekom građenja utvrdi neotklonjive nedostatke zbog kojih je ugrožena stabilnost građevine ili stabilnost okolnih građevina ili su na drugi način ugroženi životi ljudi ili okoliš, neovisno o tome da li se radovi izvede na vlastitom ili tuđem zemljištu“.^[8]

I u presudi broj: Us-9395/2005 od 25. siječnja 2007. zauzeto je shvaćanje prema kojem: „*Građevinski inspektor može naložiti investitoru uklanjanje betonske površine – u naravi kaskadno položene rampe sa stanovitim brojem stepenica tlocrtna površine 33 x 2,0 metra uključujući i novoizvedenu kanalizacijsku šahtu, te ogradu od čeličnih profila visine 1,79 metara, dužine 2,0 metra izgrađeno na javnoj površini bez dozvole Grada V. i bez građevne dozvole“.*

Ukoliko se radi o građevini koja je spomenik kulture tada se ne može narediti uspostava prijašnjeg stanja građevine prije nego što Državna uprava za zaštitu spomenika kulture i prirodne baštine odredi način uspostave prijašnjeg stanja.^[9]

U slučaju odstupanja od konačne građevne dozvole, rješenje o uklanjanju cijelog objekta građevinski inspektor može donijeti samo ako se dio objekta koji je izgrađen protivno građevinskoj dozvoli ne može porušiti ili ukloniti tako da objekt kao cjelina bude usklađen s građevnom dozvolom (presuda broj:

Us-2730/88 od 6.listopada 1988.).[\[10\]](#)

Ako je investitor u roku od dvije godine od pravomoćnosti građevne dozvole započeo s pripremnim radovima, ta građevna dozvola nije prestala važiti, te se na temelju iste može nastaviti s gradnjom (presuda broj: Us-9215/01 od 17.studenog 2005.).[\[11\]](#)

Na zakonitost rješenja o uklanjanju građevine ne utječe okolnost što je investitor, odnosno vlasnik građevine podnio zahtjev za izdavanje građevne dozvole.

Također, ne može se ocijeniti nezakonitim rješenje o rušenju ako je građevna dozvola za predmetni objekt izdana nakon drugostupanjskog rješenja, nego se u takvom slučaju obustavlja inspekcijski postupak izvršenja rješenja o rušenju. U presudi broj: Us-12116/97 od 11.ožujka 1999. navedeno je: „*Prema zapisniku sastavljenom 10.travnja 1997. na mjestu događaja, koji se nalazi u spisu predmeta, proizlazi da tužitelj u auto-kampu „Z.“ izvodi radove na izgradnji objekta trgovine s recepcijom bez građevne dozvole. U tom zapisniku navedeno je da se objekt gradi na mjestu gdje je ranije postojao montažni objekt (trgovina), te da su radovi na izgradnji započeli početkom travnja 1997. Kao što je iz navedenog zapisnika vidljivo, očevid je obavio nadležni građevinski inspektor, a očevidu je bio nazočan i predstavnik tužitelja. Ovako utvrđeno činjenično stanje u predmetnoj upravnoj stvari, tužitelj svojim tužbenim navodima ničim nije doveo u sumnju, jer uz tužbu ne prilaže dokaze iz kojih bi proizlazilo da je tužitelj imao građevnu dozvolu za izgradnju predmetnog objekta prije donošenja osporenog rješenja. Naprotiv iz spisa predmeta, dostavljenog Sudu uz odgovor na tužbu, vidljivo je da je tužitelju naknadno, nakon donošenja osporenog rješenja, 23.ožujka 1998. godine izdana građevna dozvola za izgradnju predmetnog objekta.*

Kako je tužitelju građevna dozvola za izgradnju predmetnog objekta izdana nakon donošenja osporenog rješenja, Sud osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim jer u momentu donošenja tog rješenja građevna dozvola još nije bila izdana. Zbog naknadnog izdavanja građevne dozvole neće se pristupiti izvršenju rješenja kojim je tužitelju naloženo uklanjanje predmetnog objekta, o čemu je, kao što je iz spisa predmeta vidljivo, prvostupanjsko upravno tijelo već 27.ožujka 1998. donijelo zaključak kojim se obustavlja postupak u predmetu bespravne izgradnje poslovne građevine (trgovine s recepcijom) u auto-kampu „Z.“ u B. čiji je investitor tužitelj“.

Za ocjenu zakonitosti rješenja o uklanjanju građevine odlučna je činjenica da je prije odlučivanja o žalbi izdana za tu građevinu, građevna dozvola koja je prije donošenja odluke o žalbi postala konačna. U presudi broj: Us-3982/03 od 30.svibnja 2007. Sud je naveo: „*Međutim, tužiteljica je uz tužbu dostavila građevnu dozvolu koja se odnosi na izgradnju – rekonstrukciju stambene građevine na čz.br. 5576 k.o. P. od 12. lipnja 2002., s klauzulom konačnosti od 27. srpnja 2002.*

Tužiteljica je također dostavila i zaključak o obustavi postupka prvostupanjskog tijela klasa: UP/I-362-02/01-02/11561, ur.broj: 531-07/4-13/1-02-23 od 18. rujna 2002.

Budući da je osporeno rješenje donijeto nakon što je tužiteljica ishodila konačnu građevnu dozvolu, i nakon donošenja zaključka o obustavi inspekcijskog postupka, osporenim rješenjem povrijeđen je zakon na štetu tužiteljice“.

Isto pravno shvaćanje proizlazi i iz presude broj: Us-7106/02 od 29.lipnja 2006., u kojoj je navedeno: „*Ocjenujući zakonitost osporenog rješenja, Sud nalazi da je u ovom slučaju odlučna činjenica da je tužitelj prije donošenja osporenog rješenja ishodio građevnu dozvolu za dogradnju i nadogradnju sporne stambene građevine, te da je ista postala i pravomoćna prije donošenja osporenog rješenja.*

Imajući u vidu odredbu članka 44. i odredbu članka 92. stavak 1. točke 1. Zakona o gradnji, na

kojima se osporeno rješenje temelji, te činjenicu da je konačna građevna dozvola ishodena prije donošenja osporenog rješenja. Sud nalazi da je osporenim rješenjem povrijeđen zakon na štetu tužitelja“. [\[12\]](#)

8. Izvršenje inspekcijskog rješenja

Protiv rješenja građevinskog inspektora može se izjaviti žalba Ministarstvu zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva, koja prema izričitoj odredbi članka 168. stavka 3. Zakona o gradnji ne odgađa izvršenje rješenja. Ukoliko se radi o usmenom rješenju građevnog inspektora obveza izvršenja tog rješenja počinje teći od dana priopćenja usmenog rješenja stranci, a pisni opravak usmenog rješenja otprema se stranci najkasnije u roku od osam dana od dana priopćenja. Prema odredbi članka Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91 i 103/96-Odluka Ustavnog suda RH) [\[13\]](#) rješenje doneseno u upravnom postupku izvršuje se pošto postane izvršno. Prvostupanjsko rješenje postaje izvršno dostavom stranci ako žalba ne odgađa izvršenje (stavak 1. točka 3.). Prema odredbi stavka 4. istog članka Zakona ako je u rješenju određeno da se radnja koja je predmet izvršenja može izvršiti u ostavljenom roku sa izvršenjem rješenja može se započeti istekom tog roka.

Slijedom navedenih odredbi Zakona o gradnji i Zakona o općem upravnom postupku, ako izvršenik ne postupi po rješenju inspektora, nakon isteka roka kojeg je građevni inspektor odredio u svrhu sprečavanja građenja protivno odredbama Zakona o gradnji može se donijeti zaključak o dozvoli izvršenja. I protiv zaključka o dozvoli izvršenja može se izjaviti žalba Ministarstvu zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva, koja nema suspenzivan učinak. Žalba protiv zaključka o dozvoli izvršenja može se odnositi samo na izvršenje, a njome se ne može pobijati pravilnost rješenja koja se izvršuje, dakle, žalbom protiv zaključka o dozvoli izvršenja može se osporavati da je rješenje koje se ima izvršiti postalo izvršno i može se osporavati određeni način izvršenja. Na istim razlozima može se temeljiti i tužba u upravnom sporu.

U presudi broj: Us-7064/02 od 19.svibnja 2005. navedeno je: „*U konkretnom slučaju nije sporno da je rješenje Uprave za inspekcijske poslove od 3.prosinca 2001., kojim je tužitelju naloženo zatrpavanje podrumskog prostora između nadtemeljnih zidova građevine izgrađene na k.č. br. 8612/1 k.o. S. na adresi K.M.2, S., postalo izvršno i to dostavom istoga izvršeniku, dakle tužitelju, jer po tom rješenju izjavljena žalba ne odgađa izvršenje rješenja sukladno članku 96. stavku 7. Zakona o gradnji ("Narodne novine", broj: 52/99 i 75/99).*

Tužitelj pak niti u tužbi ne osporava činjenicu da nije izvršio naređenu obvezu, a što je utvrđeno kontrolnim očevidom dana 3. prosinca 2001., iz kojeg razloga su se ostvarili uvjeti za primjenu članka 92. Zakona o gradnji, odnosno za prisilno izvršenje navedenog rješenja putem druge osobe na trošak izvršenika.

Uvažavajući izloženo, a posebno činjenicu da se navodi tužbe niti ne odnose na izvršenje, a iz kojih razloga se zaključak o dozvoli izvršenja jedinom može pobijati, Sud nalazi da osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.“

Zakovitost zaključka o dozvoli izvršenja ne može se dovoditi u pitanje zbog neriješenog zahtjeva za odgodu izvršenja. Sud je u presudi broj Us-7173/2001 od 22. rujna 2005., izrazio slijedeće shvaćanje: „*Tužbeni navod tužitelja da je kod prvostupanjskog tijela zatražio odgodu izvršenja rješenja nije odlučan kod ocjene zakonitosti osporenog rješenja kraj nesporne činjenice da je rješenje kojim je tužitelju naloženo uklanjanje protupravno izvedene rekonstrukcije postalo izvršno, te da tužitelj nije u danom roku sam uklonio protupravno izvedene radove.*

S obzirom da je tužitelj podnio zahtjev prvostupanjskom tijelu za odgodu izvršenja tog rješenja, tvrdeći da za tu odgodu postoje zakonski uvjeti, te da taj zahtjev prema navodima tužitelja prvostupanjsko tijelo nije

riješilo, tužitelju preostaje da kod tog tijela traži rješavanje podnesenog zahtjeva za odgodu izvršenja rješenja, jer su donošenje zaključka o dozvoli izvršenja rješenja, rješavanje zahtjeva za odgodu rješenja različite stvari pa se zbog neriješenog zahtjeva za odgodu izvršenja rješenja ne može dovoditi u pitanje zakonitost zaključka o dozvoli izvršenja rješenja ukoliko postoje zakonske pretpostavke za donošenje zaključka o dozvoli izvršenja. “[14]

Također, u presudi broj: Us-930/2002 od 15. lipnja 2005., navedeno je: „Tužitelj, pak smatra da je prije donošenja zaključka o dozvoli izvršenja trebalo riješiti njegov zahtjev za odgodu administrativnog izvršenja, koji je isti postavio pozivom na odredbu članka 98. Zakona o gradnji („Narodne novine“, br. 52/99 i 75/99). Međutim, prema odredbi članka 98. stavak 2. navedenog Zakona, odgodu izvršenja odobrava zaključkom tijelo koje je donijelo zaključak o dozvoli izvršenja, iz čega proizlazi da se o zahtjevu za odgodu administrativnog izvršenja odlučuje nakon donesenog zaključka o dozvoli izvršenja, pa nema zapreke da tužitelj kod nadležnog tijela ustraje u svom zahtjevu za odgodu administrativnog izvršenja.“

Ukoliko je zahtjev za odgodu izvršenja podnesen prije nego li je zaključak o dozvoli izvršenja postao konačan, takav zahtjev odbacuje se kao nepravovremen. Ovo shvaćanje temelji se na odredbi članka 172. stavak 3. Zakona o gradnji, kojim je propisano da se zahtjev za odgodu može podnijeti u roku od 8 dana od dana konačnosti zaključka o dozvoli izvršenja inspekcijskog rješenja o uklanjanju građevine. Nepravovremeni i nepotpuni zahtjev za odgodu odbacit će se zaključkom. Shvaćanje je izraženo u presudi Suda broj: Us-7394/2006 od 21. veljače 2007.

Odgodi izvršenja rješenja o uklanjanju građevine nema mjesta ako se utvrdi da građevina prelazi postotak izgrađenosti građevinske parcele propisan prostornim planom. U presudi broj: Us-9529/2004 od 19. listopada 2006., navedeno je: „Tuženo tijelo u obrazloženju osporenog rješenja da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti iz odredbe citiranog članka 98. Zakona o gradnji, za odgodu izvršenja rješenja kojim je tužitelju naloženo uklanjanje rekonstrukcije predmetne obiteljske kuće. Ovo stoga, jer se prema provedbenim odredbama kojima se propisuju pretpostavke za gradnju obiteljske kuće, sukladno članku 114. Odluke o donošenju GUP-a Grada Zagreba, koji važi za odnosno područje, kao sastavnog dijela izvoda iz prostornog plana, dopušta izgrađenost građevinske parcele za gradnju poluugrađenog objekta, kao što je ovdje slučaj do 40%. Međutim, u predmetnom slučaju ukupna izgrađenost postojećeg objekta i izvedene dogradnje tog objekta iznosi 61%, dakle, više od maksimalno dopuštene izgrađenosti od 40% od ukupne površine građevinske parcele, zbog čega je tuženo tijelo osnovano odbilo žalbu tužitelja ocijenivši prvostupanjsko rješenje na zakonu utemeljenim, jer se prema citiranom članku 98. stavku 1. Zakona o gradnji, administrativno izvršenje inspekcijskog rješenja može iznimno odgoditi, samo ukoliko je objekt izgrađen u skladu s prostornim planom koji važi za područje na kojemu se nalazi građevina, što međutim ovdje nije slučaj.“[15]

Također odgoda izvršenja nije moguća ukoliko je investitor ishodio lokacijsku dozvolu koja ne odgovara u svemu građevini izgrađenoj bez dozvole.

U obrazloženju presude broj: Us-2907/2002 od 28. rujna 2006., navedeno je: „Prema pravnom shvaćanju ovog Suda, investitor koji traži odgodu administrativnog izvršenja može dokazati da je građevina u skladu s prostornim planom, ako dokaže da je za tu građevinu ishodio lokacijsku dozvolu.“

U postupku je utvrđeno da je tužitelj ishodio lokacijsku dozvolu broj 95/96, klasa: UP/I-350-05/96-01/69, od 11. rujna 1996. za izgradnju niske samostojeće građevine na kč.br. 2854/4 i dijelu kč.br. 2854/5 k.o. M. u Ulici M. tlocrtno površine 100 m², bruto visine podrum, prizemlje i potkrovlje, te da je ishodena lokacijska dozvola br. 156/97, klasa: UP/I-350-5/97-01/207 od 21. veljače 1997. godine za formiranje građevinske parcele.

Tužitelj tužbenim navodima ne osporava da je sagrađeni objekat koji je predmet izvršenja za 111 m²

veći od planom predviđene ukupne bruto razvijene površine od 500 m² prema odredbi članka 64. stavka 2. Generalnog urbanističkog plana Grada Zagreba ("Službeni glasnik", broj 19/96), koji se odnosi na izgradnju samostojećeg niskog objekta. Stoga tužitelj neosnovano navodi u tužbi da je građevina izgrađena u skladu s prostornim planom za to područje."

Pravno shvaćanje Suda prema kojem investitor koji traži odgodu administrativnog izvršenja može dokazati da je građevina izgrađena u skladu s prostornim planom, ako dokaže da je za tu građevinu pribavio lokacijsku dozvolu navedena je i u presudi broj Us-11150/2000 od 3. travnja 2003. [\[16\]](#)

U obrazloženju presude broj Us-10558/2001 od 8. srpnja 2004. stoji: „ *Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja, Sud nalazi da je tuženo tijelo pravilno postupilo kada je odbilo žalbu tužitelja protiv uvodno citiranog rješenja upravnog tijela prvog stupnja, kojim je odbijen zahtjev tužitelja za odgodu izvršenja rješenja o uklanjanju bespravno izgrađene građevine u Parku prirode «Medvednica»....*

Uvidom u spis predmeta dostavljenog ovom Sudu uz odgovor na tužbu, proizlazi kako se predmetna bespravna izgrađena građevina nalazi u zoni Parka prirode „Medvednica“, pa stoga nije ispunjen jedan od predviđenih uvjeta iz članka 98. Zakona o gradnji, tj. da građevina treba biti izgrađena u skladu s prostornim planom“.

Nakon isteka roka od 10 godina od dana kada je inspekcijско rješenje postalo konačno ne može se izvršiti (članak 173. stavak 1. Zakona o gradnji kao i članak 99. stavak 1. Zakona o gradnji -"Narodne novine", broj 52/99 do 47/03).

Međutim, građevinski inspektor ili nadzornik ovlašten je narediti uklanjanje građevine izgrađene bez građevne dozvole i u slučaju ako je već na temelju ranijeg zakona doneseno rješenje o rušenju te građevine, ali je nastupila zastara izvršenja. U svezi s ovim shvaćanjem u presudi broj Us-8761/1998 od 28. lipnja 2000., navedeno je: „ *Dakle, zastarni rok se odnosi na doneseno rješenje po kojem više nema mogućnosti donošenja zaključka o dozvoli izvršenja. Međutim, nema zapreke da građevinski inspektor donese novo rješenje o uklanjanju građevine ako utvrdi da se radi o građevini izgrađenoj bez građevne dozvole."*

Iz presude Suda broj Us-5818/2002 od 7. travnja 2005., proizlazi: „ *....Sud nalazi da je pravilno postupilo tuženo tijelo kada je osporenim rješenjem odbilo žalbu tužiteljice uz razloge koje prihvaća i ovaj Sud, dok prigovori tužbe o povredi materijalnog prava na štetu tužiteljice nalazi neosnovanim. Naime, tvrdnja tužiteljice da protekom roka od 10 godina od konačnosti ranijeg inspekcijског rješenja o uklanjanju iste građevine, više nema mogućnosti za donošenje novog rješenja o uklanjanju iste građevine, nema uporišta u odredbi članka 99. stavka 1. Zakona o gradnji, na koju tužiteljica upire u tužbi. Naime, tom zakonskom odredbom propisano je da se nakon isteka roka od 10 godina od dana kada je inspekcijско rješenje postalo konačno to rješenje ne može izvršiti, što međutim ne predstavlja i zapreku za donošenje novog rješenja o uklanjanju građevine, naravno ukoliko postoje zakonski uvjeti za donošenje takvog rješenja, koji su u predmetnom slučaju ostvareni, kako to navode i upravna tijela u obrazloženju rješenja. Takvo utvrđenje tužiteljica ničim niti u tužbi ne dovodi u pitanje, zbog čega je iz naprijed rečenih razloga, ovdje bilo osnove za donošenje prvostupanjskog rješenja."*

9. ZAVRŠNA NAPOMENA

Navedena praksa Upravnog suda Republike Hrvatske ne predstavlja sva pravna stajališta koja je Sud zauzimao u primjeni propisa koji uređuju postupanje građevinskog inspektora. Sudska praksa podložna je promjenama i to kako zbog donošenja novih propisa kojima su neka pitanja drukčije uređena, tako i promjenama koje su rezultat preispitivanja pravilnosti do sada zauzetih pravnih shvaćanja.

Tek treba vidjeti je li Zakon o prostornom uređenju i gradnji, koji je, kao što je uvodno navedeno donesen 6. srpnja 2007., neka pitanja u svezi s inspeksijskim nadzorom vezano za pravno područje gradnje uredio na drukčiji način, što bi svakako utjecalo na već zauzeta pravna shvaćanja Suda.

Sudac Upravnog suda RH

Ana Berlengi Fellner

-
- [1] U vrijeme pisanja ovog referata Zakon nije objavljen u službenom list RH - "Narodne novine".
- [2] Presuda broj: Us-10696/02 od 9.studenog 1996. – objavljena u Izboru odluka Upravnog suda RH 2006., str. 124.
- [3] Izbor odluka Upravnog suda RH 2006., str. 121.
- [4] Presuda broj: Us-10092/98 od 4.travnja 2002. objavljena u Izboru odluka Upravnog suda RH 2002., str. 79.
- [5] Izbor odluka Upravnog suda RH 2005., str. 102.
- [6] Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima objavljen je u „Narodnim novinama“, broj: 91/96, 68/98, 137/99 - Odluka Ustavnog suda RH, 22/00 – Odluka Ustavnog suda RH, 73/00, 114/01, 79/06 i 141/06. Odlukom Ustavnog suda RH broj: U-I-58/1997 i dr. od 17.studenog 1999. ("Narodne novine", broj: 137/99) ukinute su odredbe članka 367. stavka 3. i 388. stavka 4. Zakona. Odlukom Ustavnog suda RH broj: U-I-1094/99 od 9.veljače 2000. ("Narodne novine", broj: 22/00) ukinute su odredbe članka 356. stavka 3. i 357. stavka 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.
- [7] Izbor odluka Upravnog suda RH 2005. str. 96.
- [8] Izbor odluka Upravnog suda RH 2002. str. 80.
- [9] Izbor odluka Upravnog suda RH 2002. str. 81.
- [10] Zbornik odluka Upravnog suda RH 1977. do 2002. str. 401.
- [11] Izbor odluka Upravnog suda RH 2005. str. 87.
- [12] Izbor odluka Upravnog suda RH 2006., str. 123.
- [13] Zakon o općem upravnom postupku preuzet je pravni sustav Republike Hrvatske i zakonodavstva bivše SFRJ Zakonom o preuzimanju Zakona o općem upravnom postupku u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine", broj: 53/91) i to prema pročišćenom tekstu kako je utvrđen 1986. i objavljen U „Službenom listu SFRJ“, broj: 47/86). Prilikom preuzimanja bivšeg saveznog zakona u pravni sustav Republike Hrvatske neke njegove odredbe su brisane, a neke izmijenjene, odnosno dopunjene. Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-I-248/94 od 13.studenog 1996. ("Narodne novine", broj: 103/96) ukinuta je odredba članka 209. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku.
- [14] Izbor odluka Upravnog suda RH 2005., str. 103
- [15] Izbor odluka Upravnog suda RH 2006., str. 127.
- [16] Izbor odluka Upravnog suda RH 2003., str. 96